

holdene, og det forekommer mig, at er der noget Punkt med Hensyn til hvilket vi kunne sige, at vi ere gaaende fremad, turde det være paa Dampskibsfartens Omraade og paa Indførelseringen af virkelige europæiske Linier. Støre Subventioner tror jeg ikke der er Grund til at gaa til her i Landet. I de Lande, hvor man har langt større Opgaver, navnlig oversøiske Opgaver, Opgaver gaaende ud paa Kolonisation, paa at aabne nye, store Veie, der kan og maa man se anderledes paa Tingene, end der ellers er Grund til. Forøvrigt veed det ærede Medlem jo fuldt vel, at der er mindre subventionerede Dampskibslinier i Post- og Fragtfart, men jeg har ikke troet, at der kunde være Tale om, at vi nu her skulde gaa ud til det, som det ærede Medlem forlanger. Jeg tror heller ikke, at det er vel betænkt at forlange det. Jeg tror, at det ærede Medlem skyder over Maalet. — Jeg vedtjender mig, at jeg ikke forstaar det ærede Medlems Udtalelser om Hamborg. Jeg hørte meget nøie efter og fulgte nøie med. Det ærede Medlem bed sig fast i Kreditoplaget og mener, at det er det Gæstebud, det kommer an paa. Den store Membe og Behagelighed, der er ved Toldkreditoplag, at man kan have det hjemme, skal jeg ikke misse. Jeg veed godt, at det navnlig i Detailhandelen skal have store Fortrin. Jeg ser den væsentlige Fordel ved Kreditoplag deri, at Folk kunne flytte Værelserne hjem til sig. Men jeg mener, at Stillingen i Frihavnen i visse Retninger har ikke saa Fortrin for Kreditoplag. Jeg fastholder, at man i Hamborg havde et Toldindland; da man fik et Toldindland, saa reserverede man sig et Toldudland. Det vil man efterligne i mindre Maalestof; thi, hvad der er Forstand i der, vil der ogsaa være Forstand i her, hvad der er godt et Sted, vil ogsaa være godt et andet Sted. Det vil det ærede Medlem se, forsaavidt som han er en Ven af Frihavnen, hvad det ærede Medlem erfiender, at han er. — Hvad Grosserer-Societetet angaar, oplæste det ærede Medlem et større Stykke af dets Betænkning og af Freilagekommissionens Betænkning. Jeg skal ikke efterligne det ærede Medlem. Jeg veed godt, at disse Betænkninger — jeg kan sige det uden at ramme galt — vare større Afhandlinger, hvor man behandlede Spørgsmaalene fra den ene og fra den anden Side, fremsatte sine Betæneligheder o. s. v.; men det ærede Medlem maa tilgive mig, jeg holder mig til Konklusionen. Naar en alvorlig Komité skal besvare et Spørgsmaal af Regjeringen, har man Lov til at holde sig til Konklusionen; og jeg feiler ikke, naar jeg siger: Det var en ren og klar Ubefaling.

Man siger til Ministeren: Et Areal paa 40.000 Kvadrat Alen er for lille, men anbefaler større Anlæg paa dybt Vand og anbefaler det baade for Handelsens og Industriens Skyld. At jeg forresten ikke har opfattet det saa galt, ser jeg bekræftet af en Artikel i Kjøbenhavns Børstidende; om det er Grosserer-Societetets Organ veed jeg ikke, det kan ogsaa være det Samme; men efter Bladets hele Stilling antager jeg, at naar det paa sin Forside giver Regjeringen Ret imod det ærede Medlems Udtalelser i Lands-thinget, har jeg Grund til at sige, at man giver mig Medhold i min Maade at læse Erklæringen paa. Naar man spørger, hvad Svar har til Syvende og sidst Grosserer-Societetet givet, saa skal det ærede Medlem ikke kunne benægte, at det har givet den Ubefaling, som jeg sagde forleden Dag der foreligger for mig.

Jeg tilstaar, at jeg er meget lidt stemt for at gaa ind paa Havnesforholdene og deres Styrelse; jeg veed godt, at det ærede Medlem ikke altid har været enig i Havneraadet med de andre Medlemmer; jeg veed ogsaa, at det ærede Medlem i mange Aar væsentlig har haft en Mindretalsstilling og har modsat sig Tingenes Gang i den Retning, som Flektallet har villet, naar Ministeren har ønsket at gaa rask fremad og hurtigere til Maalet. Det ærede Medlem vil havde for sig og et andet æret Medlem en Særstilling — det er for Resten ogsaa et udmærket handelskyndigt Medlem — men jeg vil nødig se saaledes paa Sagen. Naar man ser derpaa, som det ærede Medlem har gjort, kommer man til at se derpaa fra Interessestandpunktet, men det er næppe rigtigt her. De Herrer kunne have skarpt Die for, hvad der for Dieblirket tjener Handelen, men derfor kunne dog de, som se længere ud i Fremtiden, have fuldkommen Ret. Hvad Kapitalerne angaar, skulde man, naar man hørte det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds, der dog ellers vil gaa for at have en ædruelig Opfattelse af Forholdene og en ædruelig Betragtningssmaade af de finantielle Forhold, tro, at Havnen stod med et realisabelt Aktiv eller havde i Kassen saa at sige 7 til 10 Millioner. Havnen eter ganske vist 20,000 Kvadratalen, som kunne sælges, nogle Grunde paa Keskshølen, det kan blive 1½ Million, som man sikkert kan faae, og Dampfærgeanlægget kan ogsaa give realisable Værdier; dernæst har Havnen en Obligationsformue paa 1 Million eller mere. Forøvrigt bestaar Formuen, der opføres som Aktiv, i de oplybte Arealer, som ere indvundne af Havnen og netop derved have deres Betydning, at de kunne blive frugt-